

## **Piotr i Paweł. Dwóch największych Apostołów**

**Uroczystość dwóch największych Apostołów - Piotra i Pawła Kościół obchodzi**

**29 czerwca. Św. Piotr był uczniem wybranym przez Jezusa do pełnienia posługi prymatu w Kościele. Gorliwość misyjna św. Pawła sprawiła, że bardzo wielu miejscach głosił Ewangelię i zakładał Kościoły. Zyskał miano "Apostoła Narodów". Obaj przez swoje męczeństwo są związani z Rzymem**

Uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła już od połowy III wieku obchodzona jest wspólnie 29 czerwca. Obaj Apostołowie ponieśli śmierć męczeńską w Rzymie w czasie prześladowania za cesarza Nerona. Piotr zginął około 64 r. Tradycja głosi, że został ukrzyżowany. Apostoł jednak wyznał, że nie jest godny umrzeć jak Jezus. Dlatego też został przybity do krzyża głową w dół. Paweł, przez jakiś czas więziony w Rzymie, został ścięty mieczem około 67 r.

Posługa apostolska Piotra i Pawła w Rzymie oraz poniesione tam męczeństwo sprawiły, że Kościół Rzymski nabrał kluczowego znaczenia w chrześcijaństwie. Biskup Rzymu, następca św. Piotra oraz spadkobierca tradycji apostolskiej św. Pawła cieszy się pierwszeństwem i władzą biskupią w całym Kościele. Św. Piotr – pierwszy biskup Rzymu – jest uznawany za pierwszego w gronie Apostołów otrzymał od Jezusa specjalną władzę określaną mianem prymatu. Jego następcy, papieże, są obdarzeni łaską nieomylności w oficjalnym i uroczystym nauczaniu całego Kościoła w sprawach wiary i moralności. Sprawują też najwyższą władzę kościelną wynikającą z przywileju prymatu.

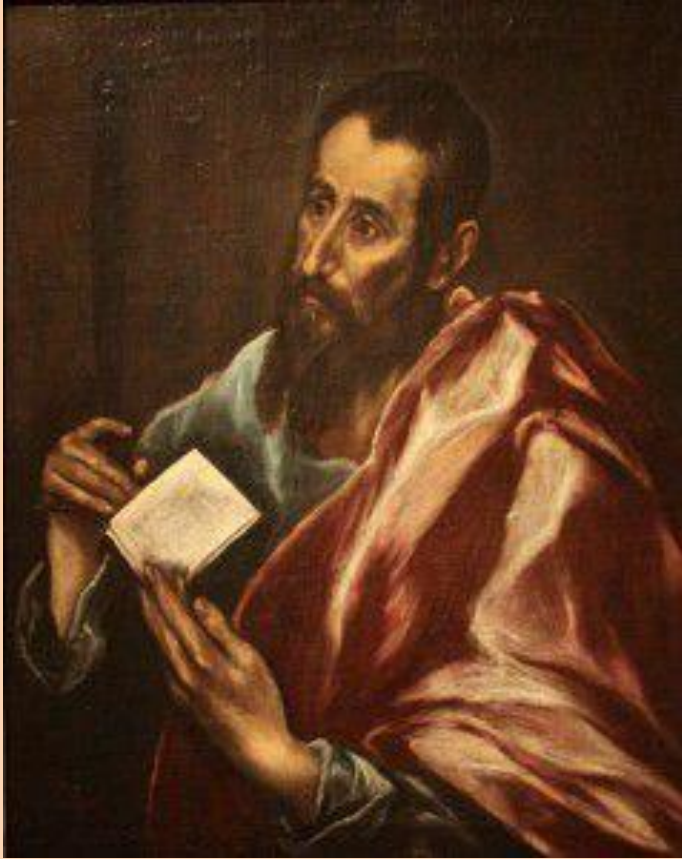
Na znak łączności biskupów ze Stolicą Apostolską w uroczystość św. Piotra i Pawła papież wręcza metropolitom paliusze. Są to koliste wstęgi w kształcie naszyjnika, ozdobione sześcioma krzyżami i wykonane z białej wełny. Baranki, od których pochodzi wełna, zostają pobłogosławione każdego roku 21 stycznia, w dniu św. Agnieszki. Papież nakłada paliusze arcybiskupom metropolitom mianowanym w ostatnim okresie. Paliusze są symbolem władzy, jaką zgodnie z prawem metropolita pozostający w komunii z Kościołem Rzymu obejmuje w swojej metropolii. Arcybiskup metropolita zakłada paliusz tylko na terenie swojej własnej archidiecezji podczas uroczystej liturgii.



“Święty Piotr”, olej na płótnie, Paolo Basenzi, XVII w. Św. Piotr – pierwotnie Szymon – pochodził z Betsaidy nad Jeziorem Galilejskim. Podobnie jak jego ojciec i brat był rybakiem. Był człowiekiem żonatym, po ślubie mieszkał w Kafarnaum. Być może pierwotnie był uczniem św. Jana Chrzciciela. W chwili powołania Jezus nadał mu nowe imię –

Piotr, to znaczy Skała. Jako pierwszy, w imieniu wszystkich Apostołów, uznał w Jezusie Mesjasza. Na pytanie Jezusa: “A wy za kogo mnie uważacie?”, Piotr odpowiedział: “Ty jesteś Mesjasz, syn Boga Żywego”. Wówczas usłyszał: “Ty jesteś Piotr, Skała, i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”. Wielokrotnie Ewangelie ukazują szczególną pozycję Piotra w gronie Apostołów. Często wypowiada się w imieniu wszystkich Apostołów, jest świadkiem największych cudów: przemienienia i wskrzeszenia córki Jaira. W tzw. “katalogach Apostołów” (np. [Mt 10,1-4](#)) zawsze jest wymieniany na pierwszym miejscu. Często też w Piśmie św. pojawia się zwrot “Piotr i Apostołowie”, który podkreśla jego szczególną rolę. Po zmartwychwstaniu Jezusa pierwszy z Apostołów wszedł do pustego grobu. Później to jemu właśnie Jezus powiedział “Paś owce, paś baranki moje”, mimo, że gdy Jezus był sądzony i skazany na śmierć, Piotr trzykrotnie się Go zaparł. Te wszystkie świadectwa wskazują na prymat św. Piotra. Działalność misyjną Piotr prowadził w Samarii, Liddzie, Jaffie, Cezarei Nadmorskiej. Później wędruje do Antiochii, następnie do Azji Mniejszej a wreszcie Rzymu, gdzie założył gminę chrześcijańską i był jej pierwszym biskupem. Tam podczas prześladowań za cesarza Nerona został aresztowany i poniósł śmierć męczeńską ukrzyżowany głową w dół, prawdopodobnie ok. 64 r. Nad jego grobem w IV w. za czasów Konstantyna Wielkiego wzniesiono kościół, który po różnych przebudowach ostatecznie przybrał postać obecnej Bazyliki św. Piotra. Napisał 2 listy apostołskie, które weszły do kanonu Nowego Testamentu. Kult św. Piotra trwa od początków Kościoła. Nad jego grobem zbudowano kościół, który stopniowo przybrał postać Bazyliki św. Piotra. Od 1377 roku przy tej świątyni mieszkają biskupi rzymscy. Obecna świątynia jest dziełem wielkich mistrzów z lat 1506 – 1667. Po podpisaniu między Stolicą Apostolską a Republiką Włoską paktów laterańskich niecałe pół kilometra kwadratowego wokół Bazyliki jest terenem miasta-państwa Watykan. Rocznie miejsce kultu św. Piotra nawiedza blisko 8 milionów pielgrzymów i turystów. Bazylika św. Piotra nie jest jednak katedrą rzymską. Tę honorową rolę pełni Bazylika św. Jana na Lateranie.





“Święty Paweł”, olej na płótnie, El Greco, 1605r.

Św. Paweł nosił przed nawróceniem imię Szaweł. Urodził się w Tarsie między 5 a 10 rokiem po Chrystusie. Pochodził z rodziny żydowskiej, posiadał jednak również obywatelstwo rzymskie. Należał do stronnictwa faryzeuszy. Był uczniem jednego z najwybitniejszych nauczycieli żydowskich – Gamaliela. Jako faryzeusz był zaciętym wrogiem Kościoła. Nawrócił się ok. 35 r. w drodze do Damaszku, gdy został powalony na ziemię, ukazał mu się Jezus i usłyszał głos: “Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?”.

Po cudownym nawróceniu przez trzy lata przebywał w Damaszku, później na krótko odwiedził Jerozolimę, gdzie spotkał się z innymi Apostołami. Odbył trzy wielkie podróże misyjne, w których dotarł do wielu miast pogańskich w Azji Mniejszej, a nawet Grecji. Z niektórych fragmentów jego listów wynika także, że już po nawróceniu miał doświadczenia mistyczne.

Z powodu gorliwości apostolskiej jego życie wielokrotnie wystawione było na niebezpieczeństwo. Aresztowany w Jerozolimie w 60 r. spędził najpierw dwa lata w więzieniu w Cezarei, a po odwołaniu się do cesarza, został przewieziony do Rzymu. Tam kilka lat spędził w areszcie domowym. Uwolniony z braku dowodów jakiegokolwiek winy odbył prawdopodobnie kolejną podróż do Hiszpanii i na Kretę. Ponownie został aresztowany poniósł w roku 67 śmierć męczeńską. Jako obywatel rzymski nie był torturowany, lecz został ścięty mieczem. Jako datę śmierci Apostoła podaje się 29 czerwca. Już Konstantyn Wielki po roku 330 na miejscu męczeństwa św. Pawła wystawił świątynię. Znajduje się ona już poza murami starożytnego Rzymu i nosi nazwę Bazylika św. Pawła za Murami.

Św. Paweł pozostawił po sobie 13 listów, które należą do kanonu Pisma św. Dzięki świetnemu wykształceniu potrafił też nawiązać dialog z myślicielami pogańskimi, co stworzyło nowe możliwości ewangelizacji wśród pogan. Jest nazywany Apostołem Narodów.

